

hjá politinum

GÓÐUR Í SÆR

Lesko er góðsligur, men tað kennist kortini trygt, at hundurin er í býri í bilinum. Hundurin bara liggur í bilinum, tí hann hevur onga serliga uppgávu hetta kvöldið. Størsta týðningin við at hava hesar hundarnar er fyribýrgingin, tí fólk hava virðing fyri teimum.

Vit koyra gjøgnum býin, men har er lítið fólk at síggja. Tað er eisini seinast í mánaðinum, lønin er uppi hjá nógvum, og tá eru ikki so nógv fólk í býnum. Eisini er fólkíð altíð minni fríggjakvöld enn leygarkvöld.

Tað ganga ikki so nógv fólk og mala úti á gotunum longur, síðan klubb armir fóru at hava opið langt út á morgunin. Nógv var ímillum, tá dansurin endaði, og alt kom út á gotuna í senn. Tá kundi politíið ikki vísa seg í bili. Tá einki fólk er úti, er eisini lítill harðskapur. Tað, sum er av slíkum, er so mikið álvarsligari, halda teir.

Jóan Pauli, sum er á stöðini, kann altíð kalla á bilarnar, um okkurt er á vásti. Og so letur hann frætta frá sær.

Stöðin hevur fingið fráboðan um, at nýkur ung hava sitið og roykt hash í einum skýli. Vit fara á staðið, men har er einki menniskja. Í túninum liggja leivdir frá hashroyking.

Vit fara víðari. Á R. C. Effersøesgotu síggja vit ein bil, ið býtur ferðslulógina við at koyra yvir "fiskabeinini". Politistarnir seta ferðina á bilinum upp og steðga bilinum í miðbýnum. Billføraranum bagdi einki, men hann varð skrivaður upp og kann vænta sær rimiliga stóra bót fyri misbrotið.

STEDGAÐU NOGVUM

Nakrir aðrir bilar verða steðgaðir. Billførarnir í hesum bilinum eru allir edrúir. Ein koyrir við tveimum slitnum dekkum, ljósinu eru ikki í lagi, og hann hevði ikki koyrikort uppiá sær. Hesin fær eisini bót.

Minsti parturin av billførarum hevur koyrikortið uppiá sær. Verða billførarar steðgaðir aftur og aftur uttan at hava koyrikortið hjá sær, fáa teir bót. Eisini um bilurin hevur okkurt brek.

Vit fara aftur á stöðina, tí Petur og Lesko hava fri nú.

Telefonirnar standa framvegis at kalla stillar.

Ein politibilur í Klaksvík boðar frá, at hann ikki verður at hitta næstu lötuna, um nakar skal hava fatur á honum, tí teir eru á veg inn á Klaksvíkar Sjúkrahús við einum manni, sum hevur meitt seg.

BLÓÐROYNDIR

Nú letur hin bilurin, sum er úti í Havn, frætta frá sær.

- Ring efur lækna at koma á stöðina.

Jú, teir hava steðgað einum billførara. Hann hevur blást í ballónina, og nú skal blóðroynd takast fyri at staðfesta, hvussu stór promillan er í blóðinum.

Kaj Kallsberg, komm-unulækni, hevur vakt hesa náttina, og kemur á stöðina. Hetta er hann so vanur við.

Politistarnir koyra so mannin heim.

Meðan teir eru úti, koma boð inn um, at ein ávirkaður maður er í einum bili. Politibilurin fer á staðið, og Kaj Kallsberg, sum fór heim fyri hálvum tíma síðan, verður aftur tilkallaður.

Vit fara nú útastur at patruljera við Kristian Martin og Jan. Teir báðir fara inn í eini hús, har onkur vildi hava hjálp til at fáa ein mann út. Tað gongur væl.

Næstu tímarnar koyra báðir bilarnir úti. Teir hyggja at næstan øllum bilum, sum koyra. Viðhvørt ringja teir á stöðina og spyrja, hvør stendur sum eigari, og teir fáa svar beinanvegin, tí vakthavandi fær upplýsingarnar úr telduni. Nógvir bilar verða steðgaðir, men tað bagir einki størvegis. Fleiri rúsdrekkakoyrarar finna teir ikki hesa náttina.

Býurin er fólkatómur, og tað er ljóst fyri fleiri tímum síðan. Nakrir menn seta upp dreglar í sambandi við NFPU-stevnuna. Onkur fer

Vaktin á politistøðini í Havn seinastu leygarnátt, frá vinstri: Jan Johannesen, Palli Høgnesen, Kristian Martin Joensen, Rani Wardum og Ingmar Hammer

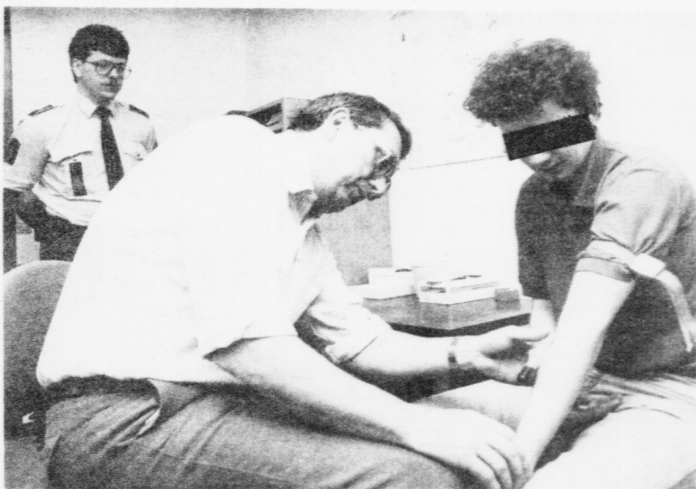
Palli Høgnesen vísir fram rørið, sum verður grønt, tá ávirkaðir billførarar blása í ballónina

dinglandi heim. Næstan allir klubbarnir hava latið aftur. Á Vaglinum standa fleiri húrvognar, ið eingin hevur nakað at gera.

Summi hava arbeiði, ið byrjar klokkan seks:

Tað er friðarligt næstan hvørja nátt fyri tíðina, men henda náttin var óvanliga friðarlig, helt ein av politistunum.

Hesa náttina varð Kaj Kallsberg tvær ferðir tilkallaður at taka blóðroynd av billførarum, ið høvdu drukkið

Tekstur: Randi
Myndir: Kalmar